

דבר העורך

ברוך ה', בסייעתא דשמיא, זכינו להתחיל את ספר ויקרא. בספר זה ישנה התעסקות רבה בעניין הקרבת הקרבנות, שהיו קרבנות אלה מכפרים על חטאיהם של עם ישראל. מקריב הקרבן היה מגיע בנמיכות קומה ובהכנעה כלפי הבורא יתברך, ובשעת מעשה ההקרבה היה מתבונן באותה בהמה כיצד שוחטים ומבתרים ומקריבים אותה, ובו בזמן היה חושב שכל מה שנעשה לה, היה ראוי להיעשות לו. הקרבן היה ממש ככלי להגברת כח הציור שבאדם – כשהאדם ראה מה שהיה צריך להיעשות לו- לבו היה נשבר, והיה מתחרט על כל מעשיו הרעים. וזה שכתוב "ונפש כי תקריב מכם" – אומר המהר"ל, שעיקר עניין הקרבת הקרבן היא הנפש, שהיא הפנימיות שרוצה לשוב לבוראה. ומעשה ההקרבה הוא רק מעשה חיצוני, אבל מעורר ואף מעיד הוא על הרצון הפנימי הטמון באדם, לחזור ולהתקרב לבורא יתברך.

עיקר רצונו של בורא עולם הוא תיקון השורש, אפילו ללא קרבן וללא כל מעשה פשוט, אלא ישוב בתשובה ויכופר לו. רוצה ה' יתברך את הלב והרצון הפנימי של האדם להתקרב אליו באמת. מכאן לומדים אנו, כמה אהבה וכמיה יש לה-ה' יתברך אלינו, עד כדי כך שמוכן לשכוח ולסלוח על עוונותינו, ורק כדי לזכות בקירבה בלבנו ולעשות את רצונו יתברך, למען ייטב לנו בעולם הזה ובעולם הבא.

אשרינו שזכינו להיות חלק מעם הנצח!

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
ירושלים: 17:14	18:26	19:06
תל אביב: 17:30	18:28	19:04
חיפה: 17:20	18:27	19:03
באר שבע: 17:29	18:28	19:03

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
 מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
 דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
 נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

"ויקרא אל משה, וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" – במלה "ויקרא" יש אלף זעירא (קטנה), מובא ב"מגלה עמוקות", שיש באלף זעירא זו סודות גדולים שנגלו רק לרבי עקיבא, וזהו **זעירא** ראשי תיבות – זה רבי עקיבא יודע אותו. הנסתרות לה-ה' אלקינו. אבל לפי ערכינו צריכים להבין, מהי השייכות בין האלף זעירא לרבי עקיבא? ואפשר לומר, שרבי עקיבא הוא בחינת הצדיק האמת, נשמת משה, שרואה בכל יהודי ובכל מצב נקודה טובה. וכמו שמספרת הגמרא בסוף מסכת מכות, שחכמי ישראל [רבן גמליאל, רבי אליעזר ורבי יהושע] הלכו עם רבי עקיבא, כשהגיעו להר הצופים, שמשם אפשר לצפות על ירושלים, ראו שועל שיצא מבית קודש הקודשים, התחילו הם לבכות, ורבי עקיבא היה צוחק. שאלו אותו מפני מה הוא צוחק, ושאל אותם מפני מה הם בוכים. אמרו לו: זהו מקום שכתוב בו "הזר הקרב יומת", ועכשיו – שועלים הלכו בו, וכי לא נבכה?! אמר להם: לכך אני מצחק, כל עוד שלא ראינו את נבואות הפורענות, מי יודע אם יתקיימו נבואות הנחמה, אבל עכשיו שראינו את נבואות הפורענות וחרב בית המקדש-עמידות להתקיים נבואות הנחמה, ויבנה בית המקדש ויחזרו ישראל לארצם!

וזה עבודת הצדיק – לראות בכל יהודי נקודה טובה, ואפילו בגרוע שבגרועים, כי אין יהודי שאין בו טוב, וכמו שמלמדינו להועיל רבינו הקדוש והנורא, בליקוטי מוהר"ן (תורה רפב), שאף על פי שמוצאים מעט טוב בשני, וגם הטוב הזה מלא פסולת הרבה ופניות וכו', גם זה יקר וחביב בעיני ה' יתברך, ועבודת הצדיקים היא לגלות את הטוב שיש בכל יהודי ויהודי. ועל ידי זה שהצדיק רואה בכל יהודי טוב, על ידי זה באמת נכנע הרע של הרשע והטוב שבו מתגבר, ובאמת אז יוצא מכף חובה לכף זכות.

מבאר מוהרנ"ת ז"ע בליקוטי הלכות (עירובי תחמין הלכה ו אות ו), שהלימוד זכות הזה, הוא בבחינת אלף זעירא, שהרי נאמר: "אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף, להגיד לאדם יושרו", דהיינו שאפילו אם אין מוצאים בו כי אם זכות אחת מני אלף, ואפילו שהזכות הזו רובה פסולת ואין בה כי אם איזו נקודה טובה אחת מאלף באותה זכות עצמה, גם זה יקר וחביב לפני ה' יתברך, וגם על ידי נקודה זו באמת אפשר לצאת מכף חובה לכף זכות. וזוהי 'אלף זעירא' שהיא קטנה ופחותה, ועבודת הצדיק היא להגדילה ולהרחיבה, ולהעלות את בעליה מכף חובה לכף זכות. וזהו הקשר בין האלף זעירא לרבי עקיבא, שהוא בבחינת הצדיק האמת, המחפש תמיד בכל יהודי ובכל מצב את הנקודה הטובה, ועל ידו יוצאים באמת מכף חובה לכף זכות, ועל ידי זה נבנה המשכן (עיין בתורה שם).

ה' יזכינו לדבוק בדרך הצדיקים האמיתיים שרואים בכל יהודי רק את הנקודה הטובה שבו, אמן ואמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

ניסן

- ה'- ר' צבי אלימלך מבלאזוב, ר' אברהם העשיל מאפטא
- ו'- ר' אהרון ראטה, ר' חיים אבולעפיה זי- ר' ששון מזרחי
- ז'- ר' יחיאל מיכל טוקצ'נסקי, ר' אליהו שפירא (אליהו רבא)
- ח'- ר' אריה לוי, ר' חיים מויל'ניץ, ר' יעקב צבי יאליס
- ט'- מרים הנביאה ע"ה, ר' שלום משאש, ר' אשר אנשיל

דברי מוהרנ"ת זצ"ל

והוא לא ידע ונסלח לו – כשאהבתו ועבודתו של אדם ל-ה' יתברך בשלימות, אז הוא בטוח שבדאי לא יבוא לידי שום פגם, אפילו בשוגג. על כן גם השוגג צריך כפרה.

(על פי ליקוטי הלכות, הל' גזיקין ד')

והשיב את הגזלה – כל הגזלנים משלמים בשעת הגזלה. כי השבת הגזלה היא בחינת תשובה, כמו שכתוב: "והשיב את הגזלה אשר גזל", כמובא פסוק זה בספרי מוסר לעניין תשובה. כי עיקר התשובה היא להחזיר הדבר למקום שנלקח משם, בבחינת זרקא דאיזדריקת לאתר דאיתנטילת מתמן (כמובא בליקו"מ לה), שזהו בחינת השבת הגזלה, בחינת והשיב את הגזלה אשר גזל. כי גם כל החטאים נקראים גזלה, על שם שגזול הדבר משורשו, וכמו שכתוב בזהר הקדוש: גזול אביו ואמו דא קודשא בריך הוא. נמצא, שהשבת הגזלה ותשלומיה היא בבחינת תשובה.

(על פי ליקוטי הלכות, הל' גזלה ד')

ונפש כי תקריב קרבן מנחה – פרש רש"י: לא נאמר נפש אלא במנחה, מי דרכו להקריב מנחה? עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו. 'נפש' זה בחינת רצון והשתוקקות חזקים במסירת נפשו. כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכים עליהם ושוחטים אותם, זה בחינת "זביחת היצר" כמובא, אבל המנחה אין בה שחיטה, והיא בחינת קרבן עני, ואין עני אלא מן הדעת (מס' נדרים מא), היינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבוח את יצרו לגמרי, ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן ל-ה', נתנה לו התורה עצה, שיקריב את עצמו היינו רצונו, שזהו בחינת קרבן מנחה שנאמר בה "נפש", שהיא קרבן עני שאין בה שום שחיטה, ואף על פי כן היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך, מאחר שרצונו חזק כל כך ל-ה' יתברך, עד שגם הוא בעניו הגדולה אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן ל-ה', דהיינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש, בחינת רצון.

(על פי ליקוטי הלכות, הל' ברכת הריח ה, ח)

פניני הזהר לשבת קודש

עצות משובאות

מצוה ארבע עשרה – לשמור את יום השבת, שהוא יום המנוחה מכל מעשה בראשית. וכאן כלולות שתי מצוות: אחת היא שמירת יום השבת, והשניה היא לקדש את אותו היום בקידושו. לשמור את יום השבת, כמו שהזכרנו והערנו עליו, שהוא יום של מנוחה לעולמות, וכל המעשים נשכחלו בו ונעשו עד שהתקדש היום, וכיון שהתקדש היום – נשארה בריאה של רוחות שלא נבראו להם גופות. וכי לא ידע הקדוש ברוך הוא לעכב ולקדש את היום עד שיבראו גופות לרוחות הללו? אלא עץ הדעת טוב ורע, עורר את אותו הצד האחר של הרע ורצה ליתחזק בעולם, ונפרדו כמה רוחות בכמה מינים ליתחזק בעולם בגופות. וכיון שראה הקדוש ברוך הוא כך – התעורר מתוך עץ החיים נשיבת רוח, והיכה באילן אחר של טוב, והתקדש היום. שהרי בריאת גופות והתעוררות רוחות בצד הטוב היא בלילה הזה [של השבת], ולא בצד האחר.

דעת

עיקר הדעת היא בלב, כי גם הגויים יש להם דעת, אבל הוא בלא לב, אך עיקר הדעת כשהיא בלב. ושם בלב הוא מקום היראה, היינו שעיקר הדעת, שידע את ה' יתברך בלבו ולא במוחו בלבד, היינו שימשיך ויקשר את הדעת לתוך הלב, עד שתיפול עליו אימה ופחד מגדולתו יתברך, עד שיתעורר לעובדו באמת, ועד שיזכה ליראת הרוממות שידע ממי מתיירא. וכל זאת זוכים על ידי התבודדות, על ידי ששופט את עצמו, ועל ידי זוכה לאור הגנוז. (ליקוטי מוהר"ן טו)

כל הצרות, היסורים והגלות, וכל החסרונות שיש לאדם – פרנסה, בנים, בריאות הגוף וכו', הכל הוא רק לפי ערך חסרון הדעת, וכשנשלמת הדעת אז נשלמים כל החסרונות. ועיקר החיים הנצחיים יהיה לעתיד מחמת הדעת, שתתרבה הדעת, שידעו כולם את ה' יתברך, ועל ידי זה יוכלו באחדותו, ואז יהיו חיים נצחיים כמוהו יתברך. כי על ידי הידיעה אותו יתברך נכללים בו, שזה עיקר שעשוע עולם הבא. על כן צריכים לשמור את הדעת והמחשבה מאד שיהיה בקדושה, לשמור ממהשבות רעות, ולחשוב תמיד מהשבות בתורה ועבודת ה', ולהשתדל להגיע לדעת של קדושה, שבו תלוי הכל. (כא יא)

זהירות, נא לשים לב!

סגר רבי ישעיהו את עיניו, קיבל עליו עול מלכות שמים וקרא בקול מחריד "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". כשהגיע הרב למלה "אחד", והתכוון למסור נפשו להקדוש ברוך הוא – השפיל האיש את ראשו, קרב את פיו אל צווארו ונשק לו, ואמר: מורי ורבי, קום ושב, אנא סלח ומחל לי, כי לטובתך עשיתי זאת! התפלא הרב ולא האמין למשמע אוזניו, פתח את עיניו ושאל: מי אתה? הקדוש ברוך הוא שלח לי מלאך להציל נפשי ממוות?! ענה לו האיש, תלמידו המומר: אינני מלאך, אלא תלמידך פלוני בן פלוני שהתאבק בעפר רגליך הרבה שנים, ולבסוף יצא לתרבות רעה. אז זכר הרב את תלמידו שהמיר את דתו מפני הבושה. שאל אותו הרב: מדוע חשבת להרוג אותי וחזרת כך?

הביט האיש בפני רבו וענה לו: מעולם לא חשבת להרוג את רבי, מכיר אני את מעשיך הטובים ויודע אני שצדיק גדול אתה. אבל דע לך – חטא קטן יש בנפשך על ידי, אני הוא התלמיד שמצאת אצלי את הגנבה לעיני כל, ומפני זה יצאתי מכלל ישראל והמרתי את דתי, מפני הבושה והעלבון שהעלבתי ברבים, ואפילו שעשית זאת כדי להציל את כספך, עליך היה לעשות זאת בצינעה ולא בפרהסיא. הקדוש ברוך הוא יודע את האמת, שלא התכוונתי כעת לנקום בך, אלא כוונתי היתה לטובתך,

והצער שציערתי אותך היום יהיה לכפרה על שאיבדת נפש אחת מישראל, ובשעה זו – נפשך תמימה נקיה וטהורה מכל כתם, ותהיה כניסתך לעיר הקודש בארץ הקודש – זכה כשמן זית טהור!

שמע רבי ישעיהו את דברי תלמידו ולא יכל להוציא מלה מפיו. ראה התלמיד את פני הרב מלאים חרדה ולבנים כסיד, נפל לפניו ואמר לו: מורי ורבי, אנא סלח לי ומחל לי, סלח לי על הצער הגדול שגרמתי לך ברגעים אלה, הבוהן לבבות יודע שלטובתך עשיתי את הדבר הזה. פתח הרב את פיו ואמר: סלחתי כדברייך! כששמע זאת התלמיד, נפל על צווארו ובכה, ולאחר מכן ליווה את רבו החסיד לעיר הקודש ירושלים בכבוד גדול. רבי ישעיהו עלה לירושלים, ישב על התורה ועל העבודה, והרבה לתקן את המעוות...

מעשה שהיה עם הגאון החסיד רבי ישעיהו אורוויץ זצ"ל, כיהן ברבנות שבעיר פרנקפורט על הנהר מיין, והרביץ תורה לכל בני הגולה, וביתו היה פתוח לתלמידים הבאים מארבע כנפות הארץ, עשירים ועניים כאחד. באחד הימים נעלמו מביתו כפות של כסף, חיפשו בכל פינות הבית ולא מצאו. בני ביתו חשדו באחד התלמידים שהיה יוצא ונכנס אליהם הרבה, אך רבי ישעיהו לא האמין לדבריהם. ואכן, לאחר חיפוש מדוקדק יותר, גילה רבי ישעיהו את אבדתו אצל אותו תלמיד שחשדוהו בני הבית. שמועה זו יצאה בכל העיר, והתלמיד התבייש מאד, ומרוב הבושה והרוגז הלך והמיר את דתו, ואף לאחר מכן לא יכל לדור במנוחה בעירו, לכן החליט לעבור לעיר אחרת, אך גם במקום החדש לא מצאה נפשו מנוחה, וכך נדד לו האיש מעיר לעיר וממדינה למדינה, עד הגעתו לקושטא. עסק שם במסחר עד שנעשה עשיר גדול ומוצלח, ושמו הגיע לאוזני השרים והמלך, ומצא חן בעיניהם, והחליטו למנותו לראש פקידי המכס בעיר העתיקה יפו.

לימים, זכה רבי ישעיהו לעלות לארץ הקודש ובחר לשכון בירושלים עיר הקודש. כשירד מהאונייה בנמל יפו, פגש במכס את תלמידו המומר. עשה לו האיש כבוד גדול,

וביקש מהרב שיבוא לנוח בביתו מהדרך הארוכה. הסכים הרב לבקשתו ונכנס לבית האיש, ישב הרב ובני ביתו לנוח, ולאחר מכן הוליך את הרב בכל חדרי הבית והראה לו את כל עושרו ואת יקר תפארתו, עד שהביאו לחדר גדול מלא בכלי נשק. נכנס האיש והוציא מתיקו סכין חדה, ובא לפני הרב. חרד הרב חרדה גדולה, והתחנן לפניו ואמר: למה לך להרוג אותי?! מה עשיתי לך? ענה המומר בכעס ואמר: חבל שאתה בוכה ומתחנן, תמהר לאמר וידוי, אחרת אתקע לך סכין זו בבטנך בלי הוידוי. בעוד שהאיש עומד בפניו עם הסכין, התחיל הרב לשפוך את שיחו לפני הקדוש ברוך הוא ועמד והתוודה בככי מר. כשסיים הרב את תפילתו, פנה אליו האיש ואמר לו: שכב על הארץ בפישוט ידים ורגלים, פשוט צווארך והכן עצמך לשחיטה. לאחר דבריו, תפס את צוואר הרב בידו האחת ואת סכיניו תפס בידו השנייה, ואמר לו: סגור עיניך ותגיד 'שמע ישראל' לפני שחיטתך.

(נחלת צבי)

על ידי יראה תזכה לדעת

על ידי הכרת הצדיקים תזכה לבינה ודעת

על ידי אמונה מתישב הדעת

מספר י' מצפת: מבחינתי התחיל הסיפור בחלום. נרדמתי לרגע, ראשי צנח על השולחן בביתי, ואז בחלומי אני מוצא את עצמי באומן. על פני חלפו המוני אנשים, אלפים רצים לציון הקדוש. אני עומד מאחוריהם ומבחין באדם חולה מיוסר, אני מצטרף אליו ופוסע עמו בקצב שלו, פסיעה אחר פסיעה. מול עינינו מוצב שלט גדול מואר באור כתום – "אייר". הגענו לציון, בציון אור עצום. פתאום התחלנו לבכות ולבכות, ללא הפסקה. אני מתעורר מתוך בכיה ומוצא את עצמי בביתי שבצפת. החלום נחקק בזכרוני לפרטי פרטים, ממש כמו חי, אך בשום אופן לא הצלחתי להזכר מיהוא אותו חולה שליויתי אל הציון, פניו היו מוכרות לי מאד, ידעתי שאני מכיר אותו, אך לא הצלחתי להזכר מיהוא ומה פשר החלום. לאחר כשבועיים התפזר הערפל – החולה עצמו הופיע בביתי. היה זה מ' ידיד שרכשתי לי באחת מנסיעותי כשהעליתי אותו לרכבי בטרמפ. מיד כשראיתי אותו בדלת ידעתי שזה הוא הופיע בחלומי. הוא נכנס לביתי ושפך את לבו לפני, וסיפר לי...

המשך סיפורו של י' יובא בע"ה בגליון הבא

- 02-9950000 לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות
- 052-3476706 גמ"ח קונטרסים ודיסקים
- 052-3635951 גמ"ח לימוד לעילוי נשמת
- 054-7280433 גמ"ח תפילין
- 052-6713201 מוהל מוסמך ירא שמים
- 02-5810010 שידוכים לשם שמים
- 1-800-255-522 מוקד הישועות

רבי אלעזר שולביץ (ראש ישיבת לאמזא) אמר:
"מי שמחפש אמת, בסוף מגיע לברסלב".

כל הרוצה להצטרף להאדרת התורה
לזיכוי הרבים ולהפצת האור של רבינו
ע"י הפצת הגליון בכל רחבי הארץ ואף בעולם
נשמח לארח כל אחד ואחת במערכת ההפצה
אנא פנו אלינו בהקדם האפשרי
ברוכים תהיו!

יש ברשותי מחסן שיש בו הרבה דברים,
וקשה מאד לבדוק שם חמץ, לכן החלטתי למוכרו
לגוי. האם אני חייב לבדוק שם חמץ בליל
הבדיקה? אפילו שהמכירה לגוי תבצע ביום
י"ד?!

בעניין זה יש מחלוקת אחרונים. יש הסוברים, שמאחר ומחסן זה עתיד להמכר לגוי, לכן אין שם חיוב בדיקה בליל בדיקת חמץ, אפילו שבזמן הבדיקה המחסן עדיין בבעלות ישראל. וכשיטה זו סוברים: 'אשל אברהם' (בוטשאטש סימן תלג), 'החתם סופר' בתשובה (חאו"מ סימן קלא), שו"ת 'בניין עולם' (חאו"מ סימן כ), וב'צמח צדק' מליובביטש (סימן מז). ויש מהאחרונים שכתבו, שאף על פי שביום י"ד יעבור המחסן לבעלותו של הגוי, כיון שבזמן הבדיקה הוא בבעלות ישראל, אז יש חיוב על בעליו לבדוק. והעומדים בשיטה זו הם: 'החיי אדם' (כלל קיט סימן יח), בשאילתות שבספר 'מעשה רב' מהר"ח מוואלוז'ין (אות קכא), 'המקור חיים' (סימן תלו סק"ד), וגם בשו"ת 'האלף לך שלמה' לרבי שלמה קלוגר זצ"ל (חאו"ח סימן שצב) חשש לדברי המקור חיים, שלהחמיר. אמנם דעת מרן הראשל"צ שליט"א ב'חזון עובדיה' (בנדפ"מ עמ' א) לסמוך על המקלים בזה, פרט שהוא מחלוקת במילתא דרבנן, שומעים לדברי המיקל. ולפי זה אינו צריך לבדוק את המחסן בליל י"ד. וכן עיקר למעשה.

מסקנה דדינא: אם יוכל למכור את המחסן לגוי כבר ביום י"ג, זה עדיף, כדי לא להכנס למחלוקת. [מכירה ב-י"ג מתבצעת על ידי הרבנים האחראים על המכירה] ואם לא הצליח למכור ב-י"ג, אז כיון שב-י"ד עתיד מחסן זה לעבור לרשות הגוי – אינו חייב לבדוק שם חמץ, וכדברי האחרונים הנ"ל, ודו"ק.

שאלות למדור זה יש לשלוח
לכתובת המערכת או לדוא"ל

הקדשות לע"נ, הצלחה, רפואה וכדומה
ניתן לשלוח למערכת, וכן חסויות
ברכות ואיחולים, הצעות ותגובות
תקבלנה בברכה!